

КАНАДА

часопись просвітна, економічна і політична виходить кожного тижня у вівторок.

Видавці:
Руська Видавнича Спілка в Канаді.

Річна передплата \$1.00
За границею \$1.50
Поодинокі число 5 ц.

Адреса Редакції і Адміністрації:
„КАНАДА“
264 Fort Street
Winnipeg, Man.

CANADA

Ruthenian Weekly

Publishers
RUTHENIAN PUBLISHING CO. Ltd.
of CANADA
John Sluzar — editor.

Subscription Per Year \$1.00
Foreign Countries \$1.50
Single Copies 5 ct.

For advertising rates and all business matters address
RUTHENIAN PUBLISHING CO. Ltd.
264 Fort Str. Winnipeg, Man.

УВАГИ.

„УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС“ ГНІВАЄ СЯ.

„Укр. Голос“ змісто щиро й отверго відповісти на наші закиди, а даліше вияснити своє становище виглядом тутешньої політики, окручуєть ся даліше „драком“ — а до того ще й починає на нас гнівати ся за критикование його „політики“ та звертає свій меч проти нас, тримаючись тої засади, що ліпше нападати як відбиватись....

Не могучи дати ясної відповіді на наші закиди, „Укр. Голос“ зміняє нагло фронт та починає нападати „Канаду“, підозріваючи єї о лиху волю та заміри що до свого народу. Та підозрівання і закиди „Укр. Голосу“ дуже бідні, нерозсудливі та гідні хіба дівчаків, а не „політикерів“. — „Канада“ заявила отверго, на якм становищу стоїть, отверго поступна є і з своєю політикою, своїми замірами та поступованем цілковито не криє ся — через те всякі підозріння звернені проти неї є цілковито неузасаднені та не мають найменшої вартости. — Ми однак розуміємо „політикерів“ з „Укр. Голосу“. Він, щоб відвернути від себе увагу, хопив ся методи того злодія, що україни, вказує пальцем на другого і кричить лаявсь. Та хоч і добра се мета, однак вже не поплатна, бо люди на ній розуміють ся — розуміють єї рівнож і „Укр. Голос“.

Ні, „царів“ і не „ніби“ — але дійсно нам і наші часописи розходять ся о добро свого народу, і, як видно на єїй точці, стоїмо ми далеко вище від політикерів, з „Укр. Голосу“ бо маємо перед собою вищину цілю, не блудимо манівцями, наша праця

реальна, наші стремління здійснені! — І коли ми нині визнаємо „Укр. Голос“, що би вияснив своє становище, то не тому (як собі представляє „Укр. Голос“) що консерватистам його потреба, не тому, що би ми за його заяву, ждали якоїсь похвали або винагород, але тому що ми самі для добра нашого загалу, в імя єдиної та успішної акції нашого народу, бажаємо, щоб „Укр. Голос“ своїм фарисейським, дволичним поступованем не вводив в блуд людей, а тим самим, не стояв на перепоні всяким здобуткам, які єуть можливими тільки при єдиній акції.

Нападаючи на нашу часопис, ось якого „аргументу“ уживає „Укр. Голос“: — „Що „Канада“ ходить не о народні інтереси, але о інтереси власні і інтереси консерватистів, що се нема й сумніву...“

А як доказ повисне сказаного, подає „Укр. Голос“ ту обставину, що в однім з перших чисел „Канади“ замість портрету Шевченка, Павлика або Франка, був поміщений портрет прем'єра Робліна.... Нам справді жалко, що люди, які посягають ся оттакими „бистроумними“ аргументами мають претенсії до провадження народу... Пани „політикири“ з „Укр. Голосу“ мабуть і не сподівались, що аргументом, яким хотіли бити нас, вибили себе самих. — Скажіть панове з „Укр. Голосу“, як ви віднеслись до „Нашої Сили“ яку ви без ніякої причини, саме зачепили? Там же був портрет і Франка і Павлика! — Як ви віднеслись до пропозиції зайняти єї голошенем і збіркою для хорого письменника, о яку вас прошено? — Як ви віднеслись до пропозиції заложення народної організації (колективизм, про яку маєте лице тепер говорити)? Як ви віднеслись до установаєня і збірки єялого податку на „Рідну Школу“, що до того часу нім прийняв Дем дук, перед яким була нагода, повелічатиє своїми „випивками“? Як ви вреніти віднеслись до богато других справ, дійсно народних, з яких однак ви не бачили для себе наживи? Ви або говорили, що те все не на часі, або прямо виступали проти, не даючи нагоди та відбираючи охоту другим до роботи. Чи закриваючись маскою патріотизму, не робите сего самого і тепер а рівночасно маєте лице нахвалити ся на других, які в дійсности хотять і працюють щиро і отверго?

„Політикири“ з „Укр. Голосу“ помітивши, що цілу куну аргументів (політичних повисному з портретом) говорять, що ніяк не можуть дати рішучої відповіді, з котрою радією будуть іти при будучих виборах, а причина сьому та, що „Укр. Голос“ газета народна, то тим самим мусить віднести ся до народу з сим питанням...

Ми не хочемо нічого говорити що се простий демагогічний викрут, яким будім то признає ся народогі право голосу — ми тільки зашитаємо: Чи панове політикири з „Укр. Голосу“ відно силень до народу перед івома роками, коли то ухвалили на своїх зборах пролати „Укр. Голос“ одній з тутешніх партій, а не продано тільки через те, що партія не хотіла купити?

Де тоді був народ? Чому тоді не питано народу, чи він на се згодить ся? Чи тоді компроміс з партією був добрим?

Ні, панове, не народом і його добром ви руководите, а своїми личними взглядами! Тому на діл облуду, на діл фарисейство і маску дволичности! Справа народна вимагає отвертости, знання і рішучости!

Невмістним і дитячим крутітством далеко не заідемо!

Провідник лібералів в Манітобі, п. Норіс заявив недавно на зборах ліберальної організації у Вінніпегу, пояснюючи становище лібералів до двомовної шкільної системи в Манітобі, що ліберали устанавили двомовну систему для шкіл французьких і німецьких на обмежений час і то тільки в цілях політичних. Селиб ліберали були звали, що утратять власть і право двомовної шкільної системи полинуть ся, а рівночасно, селиб були знаан, що Манітоба буде осялком поселенців різних націй, які схотять користувати ся правом двомовної шкільної системи, вони б ніколи сего права не ухвалили. — Сї слова провідника лібералів вказують ясно, що ліберали принципіально єуть ворогами наших двомовних шкіл.

„Український Голос“ підхопивши, що ліберали устанавили двомовні школи, не знаючи і не розібравши, як сїл, справді, зараз же і кричить, що ліберали признаючи двомовні школи, такими їх уважають... Самі ліберали відіскають ся сего, а „У. Голос“ говорить людям, що факт тах. Чи сим не хоче люка ати „У. Голос“, що ліберали єуть більше нам прихильні?! — сели якоїсь справи не знає ся, то, на нашу думку, в інтересі правди та загального добра, не повинно ся про що говорити... А може з „безпартійною“ точки погляду воно інакше — се вже пояснить речник безпартійности „У. Голос“...

Добре було би, щоб промову Норіса перечитав та кож редактор „К. Фармера“ та пізнав як ліберали задивляють ся на двомовну шкільну систему та як описує писав о прихильности лібералів до наших двомовних шкіл.

„Канада“ ніколи не ска-

Дістаньте безплатну ФАРМУ

В ВЕЛИКІЙ КАНАДІЙСЬКІЙ ПРОВІНЦІЇ

МАНІТОБІ

ДЕ

панує добробит.

Манітоба є славною через свою богату землю, котри родить найкрасну пшеницю в сьвітї, а також і всяке друге збіже — овес, ячмінь іт. п. — і найкрасшу огородину в сьвітї.

Манітоба була першою провінцією Західної Канади, що привабляла поселенців, а будучи найдавніше заселеною она дає нагоду до успіху своїми школами, телефонами, дорогами іт. п.

Кожний фармер, що займає ся мішаним господарством і плекає худобу, безрогої, вівці і коні, або огородину і молочарські продукти, має найбільший ринок в Західній Канаді. Все що фармер продукує зараз закупує ся і завізди по добрій ціні місцевими купцями.

Безплатні Гомстеди, що складають ся з 160 акрів, роздають ся поселенцям Урядом і багато Русинів розпочали фармерство на сій землі і тепер стоїть на добрім становищі.

сели хто не хоче зараз розпочинати роботи на своїй фармі доки не зрозуміє обстанов краю, той може легко знайти роботу на якій будь другій фармі за добру платню. Описи набутих практик може мати свою власну фарму.

Манітоба має ще досить місця на тисячі поселенців, бо Манітоба є дуже велика країна, рівна кільком європейським провінціям злучених разом. Приходить до Манітоби і будьтє незалежними.

Напишіть це нині за гарною ілюстрованою книжкою про Манітобу. Она вам буде вислана БЕЗПЛАТНО сели ви напишете до:

Department of Agriculture
Winnipeg, Manitoba, Canada.

зала, що Англієць хоч би і консерватист є нам ближчий, як член нашої нації, Русин-Українець. Протівно, „Канада“ говорить, що кожний Українець є нам ближчий, як котрий небудь чужинець. — Знаючи і неоспримую річєю є, що де двом націям приходить ся жити разом, там всегда сьильніша нація старає ся винародовлювати слабішу. Така сама річ має ся і з Англієцями, з якими ми тут живемо. В канадійських Англієців є мета заселювати всіх чужинців, між ними й нас. — Обовязком нашим є — боронити ся! Оборону нашу улекшує ся обставина, що Англієць поділені на дві партії, з яких одна відносить ся до нас більше прихильно, а друга ворожо.

Школа, наші учителі та уживанє рідної мови, сє чинники, які утримують нас при житю, а які стали причиною теперішньої борби між тутешніми партіями. — Партія ліберальна, що би нас винародовити, хоче одним махом позбутися наших шкіл, учителів і рідної мови, як се стало ся в Альберті, а знов Англієць партії консервативної протівлять ся сєку, кажучи, що се несправедливо, а рівночасно не потрібне, бо асиміляція наступить сама пізніше, через набутє англ. мови (навіть так розуміє сє У. Голос), якої діти вивчать ся попри і

при помочи своєї рідної мови.

Маємо отже до вибору одно з двох: або іти з лібералами і постарати ся, що би наші школи і наша мова була відразу усунена, а наші діти щоб сєчас зачинали винародовлюватись, або іти з консерватистами і постарати ся, щоб ми і наші діти могли учитись та уживати рідної мови, а тим самим зтримати свою національність, як довго тільки нам стане сили...

„Кан. Фармер“ стоїть за лібералами, сєб-то хоче відразу скасувати рідну мову в школах і наших дітей сєчас асимілювати...

„У. Голос“ „ні неє ні воєк“, сєб-то каже, що йому все одно, а навіть по троха хилить ся в сторону „К. Фармера“ і лібералів...

„Канада“, „Новини“ і „К. Русин“ стоїть по стороні консерватистів, сєб-то хотять, щоб наші діти мали право учитись рідної мови, а тимчасом, щоб готовились до борби проти винародовлення.

Ви, пов. Читаті, судіть самі, хто з висше згаданих має єлушність, та обрав добру і праву сторону....

В Канаді загальною і урядовою мовою є мова англійська. Хочаи здобути собі краще, житє мусимо

учити ся сєї мови. Знанє мови англійської ще не означає винародовлення — як сє хоче вмовляти в людий „У. Голос“.

Полінаючись на стале житє в Канаді, ми повинні інтересуватись тутешніми справами та старати ся кандійськими горожанами. Не вільно однак нам забувати про свою Вітчизну та про те, хто ми є. Українцями ми були єкорше, ще перед тим, ніж зієтали. Канадійцями.

В сєботу 29-го новембра відбудуть ся доповняючі вибори в окрузі Kildonan and St. Andrews. Між кандидатами, консервативним і ліберальним іде завзята борба. Кандидати омовляють справу шкільну. В сєім окрузі живе около 600 Русинів, що мають право голосованя. В сєботу їх голос буде рішати по чій стороні має бути побіда — а „У. Голос“ каже, що йому цілком не єішно....

Можливо, що ще сего тижня промовить яке небудь слово до руських виборців сего округу, але так: в четвер У.Г. вийде в сєботу його розшлють, а в поведілок по виборах виборці дістануть вказівки, як належить поступати при сєботнішних виборах...

Справді, нема що єпішн-